

ת"פ 41082/01/16 - מדינת ישראל נגד גרמן זוהרה כהן, אסף לוי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 41082-01-16 מדינת ישראל נ' כהן ואח'
תיק חיצוני: 253654/2015

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מאשימה/משיבה מדינת ישראל
נגד נאשמים/מבקשים 1. גרמן זוהרה כהן
2. אסף לוי

החלטה

לפני שתי בקשות שהגישו הנאשמים, האחת - בקשה לפסול קבילותן של תמונות שביקשה המאשימה להגיש כחלק מפרשת התביעה, השניה - בקשה כי בית המשפט יורה למשטרה לחקור באזהרה את עדת התביעה 4 בחשד לשיבוש מהלכי חקירה והדחת עד.

לאחר קבלת תגובת המאשימה לכל אחת מן הטענות, בעל פה ובכתב, להלן החלטתי בבקשות:

באשר לבקשה לפסול קבילותן של התמונות:

המאשימה ביקשה להגיש שני תקליטורים, האחד מכיל תמונות וסרטון המתעדות התרחשות האירוע נשוא כתב האישום (להלן: "תמונות האירוע") והשני מכיל תמונות חבלות (להלן: "תמונות חבלות").

תחילה, התנגדו ב"כ הנאשמים להגשת שני התקליטורים ולאחר צמצמו התנגדותם לתמונות החבלות בלבד. הטעם לנימוק הוא, כי עולה מעדות המתלוננת שהתמונות לא צולמו על ידה, אלא על ידי בעלה, באמצעות הטלפון הנייד שלה. המכשיר הוחלף ולא הוצג במסגרת ראיות התביעה. נטען, כי לא ברור מועד צילום התמונות, מי שצילם אותן (הבעל) לא הובא לעדות ע"י המאשימה, ויש חשד כי אותן תמונות זויפו ולמעשה אינן קשורות לאירוע כלל.

שקלתי את הנימוקים, ולאור ההלכה הנוהגת, החלטתי לדחות את הבקשה ולקבל את התקליטור עם תמונות החבלות ואת התמונות עצמן כראיה. ואלו נימוקיי:

בע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל (4.11.84), קבע בית המשפט העליון שישה תנאים מוקדמים לקבילותו של סרטון: המכשיר או אמצעי ההקלטה פועלים כהלכה ועשויים לקלוט או להקליט את הדברים שנאמרו; האדם אשר טיפל בהקלטה ידע את מלאכתו; ההסרטה או ההקלטה מהימנים; לא נעשו בסרט שינויים בצורת הוספות או השמטות; זיהויים של המדברים שקולותיהם נקלטו; הדברים נאמרו והעדויות נאמרה מרצונו הטוב של המדבר ללא כפיה או פיתוי.

עם זאת, מאז ניתנה ההלכה בפסק דין שניר, וכחלק מהמגמה של מעבר דיני הראיות מקבילות למשקל אשר מקבילה גם להתפתחויות טכנולוגיות, הוסט כובד המשקל מקבילות טכנית אל שאלת מהימנות. על כך ניתן ללמוד מהפסיקה העניפה, שאימצה את פסק דין שניר, תוך ריכוך התנאים במקרים שבהם בית המשפט השתכנע שההקלטה משקפת את האמת העובדתית. לעניין זה, ראו למשל: ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל (24.3.98) - קבילות הקלטת אינה חייבת להתבצע באמצעות מי שהקליטה אלא די בראיות נסיבתיות ובהיגיון; ע"פ 6411/98 מנבר נ' מדינת ישראל (5.12.00) - ניתן להוכיח את תוכנה של השיחה גם אם תנאי הקבילות לא הוכחו, כאשר יש הודאה של הנאשם שהתמליל משקף באופן אותנטי את השיחה; ע"פ (מחוזי, חיפה) 203-02-10 מדינת ישראל נ' שרון (16.9.10) - ניתן להסתפק בהודאה של נאשם לפיה השיחה אכן התקיימה ובעדותו ביחס לאמור בהקלטה כמשקף את האמת; ת"פ (מחוזי, ת"א) 40013/05 מדינת ישראל נ' רש (13.9.11) - העדרה של מדיית האחסון המקורית עליה הוקלטה שיחה לא פוגמת במהימנות ההקלטה כאשר זו מוגשת לבית המשפט במלואה; ע"פ 4481/14 פלוני (בראונלי) נ' מדינת יזראל (01.02.16) - קבלת העתק שלישי של שיחה מוקלטת, על אף היותו העתק רחוק, תוך קביעה כי נוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, המצמצמות את הפער שהיה בעבר בין מסמך מקור להעתקו, ולאור הגמשת כללי קבילות הראיות ומתן הדגש לשאלת משקלה של הראיה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקלטה.

במקרה דנן, לא הובא לעדות צלם התמונות ואף מכשיר הטלפון באמצעותו, לכאורה, צולמו התמונות לא הוצג כחלק מראיות התביעה, אולם המתלוננת העידה אודות התמונות והוגשה הודעתה במשטרה המתעדת את מסירתן באמצעות תקליטור (ת/11).

לפיכך, ובהתאם להלכה הפסוקה, אני מוצאת לקבל את התקליטור ובו תמונות החבלות ואת התמונות עצמן כראיות קבילות.

טענות הנאשמים אודות **מהימנות** התמונות (לרבות לאור עדותה של המתלוננת, העדר המכשיר, העדר הצלם והעדר תיעוד המועד בו צולמו) תיבחנה לגופן, לשאלת משקלן במכלול הראיות.

באשר לבקשה להורות למשטרה לחקור את המתלוננת באזהרה:

גם בקשה זו דינה להידחות.

אין מקומו ותפקידו של בית המשפט **להורות** למשטרת ישראל לפתוח בחקירה. חקירה - תחילתה בתלונה והמשכה בשיקול דעת של הגורמים הרלוונטיים במשטרה, ככל שאלו מצאו כי אכן יש נסיבות המצדיקות קיומה.

אני מקבלת עמדת המאשימה, כי יש לאבחן את פסק הדין אליו הפנו הנאשמים (ב - ע"פ 7900/11), שבין היתר מתייחס למתן צו להשלמת חקירה שניתן ע"י ביהמ"ש בהסכמת הצדדים. אין דינו של צו מעין זה, כדינה של הוראה למשטרת ישראל לפצוח בחקירה חדשה.

אשר על כן, הבקשה נדחית. בפני הנאשמים פתוחה הדרך לנהוג, כפי הבנתם, עפ"י דין.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.